

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท

สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF MBA STUDENT

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ประกายมาศ แสงทวย

การเงินและธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบบทความ

Pragaymas Sangtui

E-mail: pansack2@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Financial and Banking, Ramkhamhaeng University,

Thailand

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 200 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD

- ผลการวิจัยพบว่า 1.) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 78 มีอายุ 20-30 ปี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ มีรายได้ต่อเดือน 10,000- 30,000 ร้อยละ 34 ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อเดือนจำนวน 2,000- 12,000 บาท/เดือน ร้อยละ 67.5 มีภาระหนี้สิน 0- 5,000 บาท/เดือน ร้อยละ 30.0
- 2.) การวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายและวางแผนหนี้สินมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และด้านที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการวางแผนการออมและการลงทุน ด้านการวางแผนป้องกันความเสี่ยง ด้านการวางแผนภาษี และด้านการวางแผนมรดก ตามลำดับ
- 3.) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อาชีพ อายุ ระดับการศึกษา ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ต่อเดือน รายได้เสริมต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อเดือน มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำสำคัญ: การวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ABSTRACT

The objectives of this study were (1) to examine Personal Financial Planning of MBA student Ramkhamhaeng University (2) to examine Personal Financial Planning of MBA student Ramkhamhaeng University separate by Personal factors and Economic factors

This paper aims to examine the Personal Financial Planning of MBA students of Ramkhamhaeng University. The sample chosen for this study were 200 MBA students of Ramkhamhaeng University. A simple random sampling approach was conducted. The data was analyzed through the Frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses were tested by One-way ANOVA (F-Tests) in case of its had statistically significant different testing a pair of variables by LSD. 1.) The results showed that majority of the MBA students were women 78%, 20-30 years old. They were company employee getting income around 10,000- 30,000 baht a month 34%, with expenses of 2,000- 12,000 baht a month 67.5%, and a debt to pay off 0- 5,000 baht a month 30%. 2.) Personal Financial Planning of MBA student of Ramkhamhaeng University. The overall middle level. By examining, it was found that the top priority in the planning was given to Expense and debt planning of high level and middle level in financial planning was Saving and Investment planning, Insurance planning, Tax planning and Estate planning. 3.) Personal factors that affected financial planning

were sex, career, age, education degree. Economic factors affected to financial planning were income per month, special income per month, dept per month.

Keywords: Personal Financial Planning

บทนำ

การออมต่อ GDP (Gross Domestic Product) ของคนไทยเทียบกับประเทศในกลุ่ม CLMV (ประเทศในกลุ่ม กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม) แล้วไทยมีตัวเลขการออมที่สูงกว่าถึง 1.5 เท่า อย่างไรก็ตาม ยังมีหนี้ครัวเรือนที่สูงซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับการออมที่ลดลง ครัวเรือนทั่วประเทศ มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 26,371 บาท มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 21,236 บาท หนี้สินเฉลี่ย 167,913 บาทต่อครัวเรือน ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ข้อมูลพบว่า คนไทยขาดทักษะในการบริหารจัดการเงิน ซึ่งเห็นได้จากคนไทยเป็นหนี้เร็วขึ้นและมีแนวโน้มว่าจะไม่สามารถชำระหนี้ได้ตรงเวลา ซึ่งเป็นอุปสรรคในการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง จากการสำรวจพบว่า คนไทยอ่อนด้นความรู้ทางการเงินที่สุด และมีการปรับตัวทางด้านพฤติกรรมทางการเงินลดลง เช่น ไม่มีการตั้งเป้าหมายระยะยาว ขาดการบริหารเงินส่วนบุคคล ไม่ชำระค่าใช้จ่ายตรงตามเวลาที่เรียกเก็บ และขาดการไตร่ตรองอย่างถี่ถ้วนก่อนการเลือกซื้อสินค้า และนอกจากนี้ยังพบว่าคนไทยมีการวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณอายุเพียงร้อยละ 14.2 นอกจากนี้ ยังมีคนไทยที่ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าตนเองมีเงินออมเพื่อฉุกเฉิน เพียงพอหรือไม่ ร้อยละ 32.2 และมีคนไทยถึงร้อยละ 37.3 ที่มีเงินออมเพื่อฉุกเฉินรองรับการใช้จ่ายไม่ถึง 3 เดือน

โดยปัจจัยสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องมีการวางแผนและเป้าหมายในการออมเงิน เพื่อที่จะสามารถบริหารจัดการเงินรายรับ รายจ่ายให้เพียงพอและเหลือเก็บออม เพื่อนำเงินไปลงทุนต่อ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อให้ทราบว่ามีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับใด และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

สมมติฐานการวิจัย

- 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค รายได้เสริม และ ภาระหนี้สิน มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีตัวแปรในการศึกษาดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรอิสระ คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ
2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค รายได้เสริม ภาระหนี้สิน

ตัวแปรตาม คือ การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ ด้านวางแผนค่าใช้จ่ายและวางแผนหนี้ ด้านป้องกันความเสี่ยง ด้านการออมและการลงทุน ด้านการวางแผนภาษี ด้านการวางแผนมรดก

ขอบเขตด้านประชากร

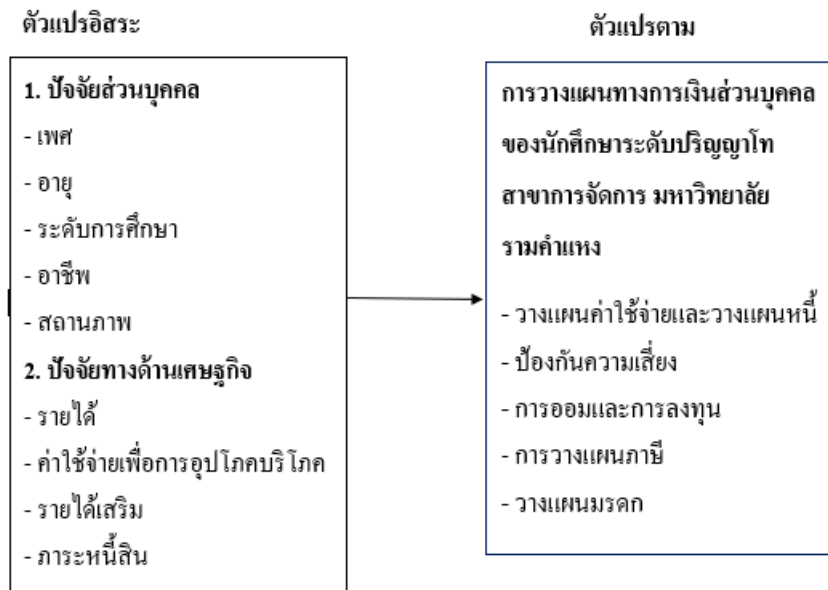
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัย รามคำแหง (SAT และ TWIN Program)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ จะทำการวิจัยตั้งแต่ พฤษภาคม- มิถุนายน 2563

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ทำให้ทราบการวางแผนทางการเงินของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

รัชนีกร วงศ์จันทร์ (อ้างถึงใน ชีรพัฒน์ มีอำพล , 2557) การวางแผนทางการเงินจำเป็นต้องทำตลอดทุกช่วงอายุ จึงมีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน ความมั่นคงในการดำเนินชีวิต และมีอิสรภาพทางการเงินในอนาคต ตลอดจนสามารถตอบสนองเป้าหมายส่วนบุคคล

ขอบเขตการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

รัชนีกร วงศ์จันทร์ (อ้างถึงใน ชีรพัฒน์ มีอำพล , 2557) การวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะครอบคลุมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ดังนี้

1. การวางแผนอุปโภคบริโภค (Consumption Planning) เริ่มจากการทำงานเพื่อสร้างรายได้ให้มั่นคง รู้จักเก็บออมและควบคุมค่าใช้จ่ายทั้งการอุปโภคบริโภค บริหารรายได้และรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างความมั่นคงส่วนบุคคลและครอบครัว

2. การบริหารความเสี่ยงและการวางแผนประกันภัย (Insurance Planning) เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและทรัพย์สินของบุคคล โดยการวางแผนในการบริหารความเสี่ยงของชีวิตที่อยู่ในความดูแลครอบครอง

3. การวางแผนภาษี (Tax Planning) เป็นการวางแผนเพื่อลดหย่อนภาษีตามสิทธิประโยชน์ที่ภาครัฐมอบให้ โดยผ่านกระบวนการวางแผนภาษีโดยสามารถนำค่าใช้จ่ายไปลดหย่อนภาษี ไปลงทุนสร้างสินทรัพย์และความมั่นคงให้กับชีวิต

4. การวางแผนการลงทุน (Investment Planning) เป็นการเพิ่มรายได้จากการลงทุน โดยการนำเงินออมไปลงทุนในทางเลือกที่เหมาะสม เพื่อแสวงหาอัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้นสำหรับบรรลุเป้าหมายการลงทุนภายใต้ความเสี่ยงของแต่ละบุคคล

5. การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ (Retirement Planning) เป็นการเตรียมการสำหรับชีวิตหลังเกษียณอายุให้มีทรัพย์สินมากพอสำหรับใช้จ่ายเมื่อยามเกษียณ ไม่ให้เป็นภาระของลูกหลาน

6. การวางแผนมรดก (Estate Planning) เป็นการวางแผนกระจายความมั่นคงให้กับทายาทรุ่นต่อไป หรือการวางแผนมรดกให้กับสาธารณชนประโยชน์เป็นกุศลให้กับสังคม หรือเพื่อป้องกันปัญหาความขัดแย้งของทายาท ภายหลังจากเจ้าของมรดกเสียชีวิต

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558, หน้า 1) กล่าวว่า การสร้างความมั่งคั่ง (Wealth Creation) เป็นด้านแรกที่ต้องพิจารณาเพื่ออิสรภาพทางการเงิน ซึ่งจะสร้างความมั่นคงได้ ต้อง รู้หา รู้เก็บ รู้ใช้ และรู้ขยาย ดอกผล นี่คือหัวใจการสร้างความมั่งคั่งและอิสรภาพทางการเงิน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างความมั่งคั่ง (Wealth Creation) สามารถสร้างความมั่งคั่งด้วยตนเอง ด้วยการวางแผนใช้จ่ายเงิน และวางแผนหนี้สิน เพื่อให้มีเงินออม และวางแผนการออม ในอนาคต อันดับแรกต้องจดบันทึกรายรับรายจ่าย เพื่อให้ทราบว่าเงินของเราหมดไปกับค่าใช้จ่ายประเภทใดบ้าง โดยค่าใช้จ่ายแบ่งเป็น 3 ส่วนหลักๆ คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการออมและการลงทุน ค่าใช้จ่ายคงที่ ค่าใช้จ่ายผันแปร

2. ปกป้องความมั่งคั่ง (Wealth Protection) เป็นการป้องกันความมั่งคั่งให้อยู่ไปนาน ๆ พร้อมทั้งวางแผนประกันความเสี่ยงต่าง ๆ ด้วยการวางแผนประกัน แผนประกันภัย การทำประกันเปรียบเสมือน ร่ม ยามฟ้าใสไร้พายุ ร่มจะเป็นภาระ เกะกะ ไม่คล่องตัว แต่ยามใดที่ฝนตกแดดออก จะรู้สึกดีเมื่อมีร่มให้พึ่งพา การทำประกันที่ดีต้องครอบคลุมความเสี่ยง และภาระทางการเงินทั้งหมด พร้อมกับสำรวจสวัสดิการที่มีอยู่ เพื่อไม่ให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเบียดเบียนเงินจำเป็น ได้แก่การประกันวินาศภัย (Non-Life Insurance) ประกันภัยที่ใช่กับทรัพย์สิน เช่น ประกันรถยนต์ ประกันชีวิต (Life Insurance) ประกันภัย ชีวิต ร่างกาย หรือประกันสุขภาพ

3. เพิ่มพูนความมั่งคั่ง (Wealth Accumulation) โดยการวางแผนการลงทุนและการวางแผนภาษี ในยุคที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากไม่ต่างจาก 0% และเมื่อหักลบจากอัตราเงินเฟ้อแทนจะกลายเป็นติดลบ การลงทุนจึงเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้การใส่ใจเรื่องภาษีจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนความมั่งคั่งในชีวิต

- การวางแผนการลงทุน โดยขั้นแรกก่อนลงทุนต้องรู้จักประเมินตนเอง เพื่อวางเป้าหมายของการลงทุน เช่นเพื่อเกษียณอายุ เพื่อลดหย่อนภาษี เพื่อเอาชนะเงินเฟ้อ หรือเพื่อแสวงหากำไร และดูเงื่อนไขการลงทุน ว่าสามารถรับความเสี่ยงได้มากน้อยแค่ไหน เพื่อเป็นทางเลือกในการลงทุน เช่นหุ้นสามัญ พันธบัตร กองทุนรวม ทองคำ อสังหาริมทรัพย์ ทั้งนี้ในแต่ละทางเลือกการลงทุน จะมีความเฉพาะตัว เช่นความเสี่ยง และผลตอบแทน ทั้งนี้เมื่อการลงทุนมีความเสี่ยง ดังนั้นการลงทุนต้องมีการกระจายความเสี่ยง (Diversification) การลงทุน หรือการจัดสรรเงินลงทุน (Asset allocation) ให้เหมาะสมกับเป้าหมายการวางแผนทางการเงินที่กำหนดไว้

- การวางแผนภาษี คือ การวางแผนชำระภาษีในจำนวนเงินที่น้อยที่สุดภายใต้กรอบของกฎหมายซึ่งจะทำให้มีรายได้สุทธิหลังหักภาษีเพิ่มมากขึ้นเพื่อสำหรับใช้จับจ่ายใช้สอยและการลงทุน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2553 หน้า 17) การวางแผนภาษีที่ดีต้องเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับภาษีที่เสียและรู้จักสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยหลักในการวางแผนภาษีคือ รู้ประเภทของรายได้ รู้ค่าใช้จ่ายที่หักภาษีได้ รู้ค่าลดหย่อนเพื่อลดภาษี รวมถึงรู้วิธีคำนวณภาษี และรู้ช่องทางยกเว้นภาษี เริ่มจาก “รายได้” มาจากรายได้หลักจากเงินเดือนหรือรายได้เสริม จะมีการคิดจำนวนภาษีที่ต้องจ่ายไม่เท่ากัน เนื่องจากรายได้แต่ละประเภทต้องหัก “ค่าใช้จ่าย” ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ยังมีสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่สามารถนำมาหักจากรายได้ นั่นคือ “ค่าลดหย่อน” เช่นค่าลดหย่อนบุตร หรือค่าลดหย่อนเลี้ยงดูบิดามารดา นอกจากนี้ยังมีค่าลดหย่อนที่มาจากการลงทุนหรือการส่งเสริมการออมระยะยาว เช่น ดอกเบี้ยบ้าน เบี้ยประกัน เงินปันผลจากการลงทุนในหุ้น เงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) เงินประกันสังคม หรือแม้กระทั่งเงินทำบุญ ก็สามารถช่วยประหยัดภาษีได้

4. **ส่งมอบความมั่งคั่ง (Wealth Distribution)** เป็นขั้นตอนสำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งที่บริหารความมั่งคั่ง เพราะจะช่วยให้สิ่งที่สั่งสมมาตลอดชีวิตได้รับการจัดสรร และแบ่งให้กับผู้อื่น เช่นการบริจาคให้กับมูลนิธิ โดยหลักการส่งมอบความมั่งคั่งคือ การวางแผนมรดก ที่จะช่วยส่งผ่านความร่ำรวยจากรุ่นสู่รุ่น ไปตามเจตนารมณ์ของผู้ส่งมอบ มรดกเท่ากับทรัพย์สินบวกหนี้สิน เนื่องจากหนี้สินสามารถตัดทอนไปสู่ทายาทได้เหมือนกันกับทรัพย์สิน โดยการผ่านการทำพินัยกรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2552) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและ

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล บุคคลมีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน เพื่อป้องกันไม่ให้มีภาวะหนี้สินมากเกินไป อาชีพมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนด และรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การบริหารการเงินส่วนบุคคลมีองค์ประกอบและสัมพันธ์กับหลายสิ่ง เช่นว่า อาชีพ (Career choice) รายได้ (Income) และวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล โดยอาชีพและรายได้ เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถีของการดำเนินชีวิต (Life style) ผู้ที่มีอาชีพดี รายได้สูง ย่อมมีชีวิตที่สุขสบาย มีความสะดวกสบายมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย เช่นเดียวกันย่อมสามารถกำหนดเป้าหมายทางการเงินได้ดีและสูงมากกว่าได้ด้วย

พัฒนีย์ ทองพิง (2555) ศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า สำหรับการวางแผนการเงินเมื่อวัยเกษียณอายุ ปัจจัยที่สำคัญอันดับ 1 คือ ค่าใช้จ่ายประจำ อันดับ 2 คือค่าใช้จ่ายเพื่อชำระหนี้สิน อันดับ 3 คือค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพ ความสำคัญของการวางแผนคือ การเตรียมความพร้อม การมีรายได้เพียงพอหรือไม่ ซึ่งหากมีรายได้ไม่เพียงพอ จะส่งผลกระทบต่อวางแผนทางการเงิน

ณิชาภา กุณวงศ์ (2556) ศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง อ้างถึง รัชนิกร วงศ์จันทร์ กล่าวว่า การกำหนดกลยุทธ์และการวางแผนทางการเงินให้บรรลุวัตถุประสงค์ในอนาคต เป็นกระบวนการประเมินความต้องการของบุคคล โดยครอบคลุมถึงการวางแผนการบริโภค การวางแผนภาษี การวางแผนประกันภัย การวางแผนการลงทุน การวางแผนเพื่อเกษียณอายุ และการวางแผนมรดก

ธีรพัฒน์ มีอำพล (2557) ศึกษาเรื่องความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมการออมที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุ กรณีศึกษากลุ่มคนวันทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาสามารถแบ่งกลุ่มพฤติกรรมการออมได้เป็น 2 กลุ่มปัจจัย คือ การจัดสรรเงินออม และการควบคุมค่าใช้จ่าย โดยผลการวิจัยพบว่าความรู้ทางการเงินส่งผลต่อการจัดสรรเงินออมและการควบคุมค่าใช้จ่าย ในขณะที่การจัดสรรเงินออมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการควบคุมค่าใช้จ่าย และปัจจัยด้านความรู้ทางการเงิน ปัจจัยด้านการจัดสรรเงินออมแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีการจัดสรรรายได้เป็นเงินออมก่อนการใช้จ่ายที่เป็นสัดส่วน โดยทำเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอจะมีการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุ ด้านปัจจัยการควบคุมค่าใช้จ่าย แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่มีการควบคุมค่าใช้จ่าย โดยการกำหนดจำนวนเงินที่จะใช้ในแต่ละวัน และควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยกว่ารายได้จะมีแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุ และปัจจัยด้านความรู้ทางการเงินแสดงให้เห็นว่าความรู้ทางการเงินช่วยให้บุคคลมีทักษะและความรู้ที่สามารถจัดการทรัพยากรทางการเงินของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้บุคคลมีการวางแผนทางการเงิน

วันดี หิรัญสถาพร, พรทิพย์ บุญทรง, นงลักษณ์ ลัคนทินากร และ สุรัชฎา เมทขลา (2558) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีเงินออมเพียงร้อยละ 37.8 โดยมีรายได้เฉลี่ย 3,001- 4,000 บาทต่อเดือน มีการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายส่วนน้อย ในขณะที่ผู้มีเงินออมจะออมเงินในระยะเวลาสั้นไว้สำหรับซื้อสิ่งของที่ต้องการ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการออม พบว่า เพศ รายได้ของผู้ปกครอง รายได้พิเศษต่อเดือน และมีบุคคลตัวอย่างในการออม เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

ธนพร จันทร์สว่าง (2561) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ การศึกษา และรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมทุกด้าน ยกเว้น สถานภาพ และรายจ่ายที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด พฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ในภาพรวมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการหารายได้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการวางแผนการเงินทุกด้าน มีผลต่อ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ในด้านการหารายได้และด้านการออม ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงิน ด้านวัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และด้านรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมีผลต่อ พฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาด้านการออม

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ ทำการสำรวจ SAT และ TWIN Program ปีการศึกษา 2561 (ที่มา:ฝ่ายทะเบียนมหาวิทยาลัยรามคำแหง วันที่ 29 เดือนพฤษภาคม 2563) จำนวนหากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของจำนวนประชากรหลักพัน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 10% ของประชากรกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 200 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มประชากรเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผ่านทาง Google form
2. ตอบข้อซักถามบางประการที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาจต้องการคำอธิบายเพิ่มเติม
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลให้ทันระยะเวลาตามที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ SPSS

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ การวางแผนการเงินส่วนบุคคล
3. สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคล จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ที่กรอกแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 200 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และเพศชาย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ส่วนใหญ่อายุ 20-30 ปี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาคือ 31-40 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 , อายุ 41-50 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และอายุ 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ ระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 79.0 และ ระดับการศึกษาโท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 อาชีพพนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 รองลงมาคือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 และ อาชีพพนักงานราชการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ สถานภาพโสด จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 และ สถานภาพสมรส จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 มีรายได้ต่อเดือน 10,000- 20,000 บาท/เดือน และ 20,001- 30,000 บาท/เดือน จำนวนเท่ากันคือ 68 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 และมีรายได้ต่อเดือน 40,001- 50,000 บาท/เดือน จำนวนน้อยที่สุด 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 มีค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อเดือน 2,000- 12,000 บาท/เดือน จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมา ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อเดือน 12,001- 18,000 บาท/เดือน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และมีค่าใช้จ่าย 24,001- 30,000 บาท/

เดือน จำนวนน้อยที่สุด 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ภาระหนี้สิน 0- 5,000 บาท/เดือนจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมามีภาระหนี้สิน 5,001- 10,000 บาท/เดือน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26 , ภาระหนี้สินต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และภาระหนี้สินต่อเดือน 10,001- 15,000 บาท/เดือน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 3.16) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ การวางแผนค่าใช้จ่ายและวางแผนหนี้สิน (Mean = 3.73) และด้านอื่น ๆ มีระดับปานกลาง ได้แก่ การวางแผนการออมและการลงทุน การวางแผนป้องกันความเสี่ยง การวางแผนภาษี และการวางแผนมรดก โดยค่า Mean เท่ากับ 3.29, 3.22, 2.83 และ 2.72 ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน เป็นเพศหญิงร้อยละ 78 เพศชายร้อยละ 28 ส่วนใหญ่มีอายุ 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมา 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.0 และกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปีจำนวนร้อยละ 3.0 การศึกษาส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาตรีร้อยละ 79 และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 77.5 รองลงมาคือประกอบธุรกิจส่วนตัวร้อยละ 17.5 และพนักงานราชการร้อยละ 5.0 และส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดร้อยละ 66.5

2. ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,000- 20,000 บาท/เดือน และ 20,001- 30,000 บาท/เดือน ร้อยละ 34 และมีรายได้ มากกว่า 50,001 บาท/เดือนขึ้นไปร้อยละ 12.5 และมีค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อเดือน จำนวน 2,000- 12,000 บาท/เดือน ร้อยละ 67.5 และ 12,001- 18,000 บาท/เดือน ร้อยละ 38.0 และมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูงมากกว่า 30,00 บาท/เดือนร้อยละ 8.5 ด้านรายได้เสริมต่อเดือน ส่วนใหญ่พบว่าไม่มีรายได้เสริมร้อยละ 51.5 ผู้ที่มีรายได้เสริมจะมีรายได้เสริมต่อเดือน 3,001- 5,000 บาท/เดือน มีสัดส่วนสูงถึง 12.5 และมีรายได้เสริมมากกว่า 10,000 บาท/เดือนร้อยละ 9.5 ด้านภาระหนี้สินต่อเดือน ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สิน 0- 5,000 บาท/เดือน ร้อยละ 30.0 และพบว่ามีภาระหนี้สินมากกว่า 20,000 ขึ้นไปถึงร้อยละ 23.5

3. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายและวางแผนหนี้สิน อยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นเป็นการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ในระดับปานกลาง ได้แก่ การวางแผนการออมและการลงทุน การวางแผนป้องกันความเสี่ยง การวางแผนภาษี และการวางแผนมรดก

ตามลำดับ การวางแผนการเงินส่วนบุคคล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อาชีพ อายุ ระดับการศึกษา ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ต่อเดือน รายได้เสริมต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อเดือน มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อภิปรายผลการวิจัย

1. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาส่วนมากมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า ด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายและวางแผนหนี้สิน มีระดับการวางแผนอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นเป็นการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ในระดับปานกลาง ได้แก่ การวางแผนการออมและการลงทุน การวางแผนป้องกันความเสี่ยง การวางแผนภาษี และการวางแผนมรดก ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒน์ ทองพึ้ง (2555) การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาเฉพาะครู โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่แตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และสถานภาพแตกต่างกันไม่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีการอภิปรายผลดังนี้

2.1 เพศ ที่แตกต่างกันของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ทางด้านการวางแผนการออมและการลงทุน โดยเพศชาย มีการวางแผนการออมและการลงทุนมากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ชิดารัตน์อดิชาตนันท์และ แพรพรรณ มังคลา (อ้างถึงใน ชีรพัฒน์ มีอำพล, 2557) การศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

2.2 อายุ ต่างกันมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล แตกต่างกันในด้านการวางแผนมรดก โดยพบว่า นักศึกษาคนที่มียุ 20 - 30 ปี และ 31- 40 ปี มีการวางแผนมรดก แตกต่างจากกลุ่มที่มีอายุ 41- 50 ปี ซึ่งผู้ที่มีอายุมากกว่า 41- 50 ปี มีการวางแผนมรดกมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการวางแผนมรดกซึ่งผู้ที่มีฐานะมั่นคงต้องวางแผนมรดกเพื่อให้กับทายาท สอดคล้องกับ อรอนงค์ ไชยบุญเรือง (อ้างถึงใน ณิชากา กุณวงศ์, 2556) การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอ แม่เมาะ จังหวัดลำปาง

2.3 ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล แตกต่างกันในด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายและวางแผนหนี้สิน โดยการศึกษาในระดับปริญญาโท มีการวางแผนมากกว่าระดับปริญญาตรี

สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจติพร สิทธิพันธ์ (2552) การศึกษาปัจจัยอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

2.4 อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ในด้าน การวางแผนค่าใช้จ่ายและวางแผนหนี้สิน และการวางแผนการออมและการลงทุน โดยกลุ่มธุรกิจส่วนตัว มีการวางแผนค่าใช้จ่ายและวางแผนหนี้สิน แตกต่างจากพนักงานราชการ และ พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ ซึ่งกลุ่มอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีการวางแผนน้อยกว่าพนักงานราชการ และ พนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ ส่วนด้านการวางแผนการออมและการลงทุน โดยกลุ่มธุรกิจส่วนตัว มีการวางแผนการออมและการลงทุน แตกต่างจากพนักงานบริษัท/รัฐวิสาหกิจ แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มอาชีพพนักงานข้าราชการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจติพร สิทธิพันธ์ (2552) การศึกษาปัจจัยอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

2.5 สถานภาพ แตกต่างกันไม่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของธนพร จันทร์สว่าง (2561) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม

3. จำแนกตามปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อเดือน รายได้เสริมต่อเดือน และภาระหนี้สินต่อเดือน พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีรายได้ต่อเดือน รายได้เสริมต่อเดือน และภาระหนี้สินต่อเดือน มีความแตกต่างกัน จะมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจติพร สิทธิพันธ์ (2552) การศึกษาปัจจัยอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

3.1 รายได้ต่อเดือน คนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านการวางแผนป้องกันความเสี่ยงด้านการวางแผนการออมและการลงทุน ด้านการวางแผนภาษี ด้านการวางแผนมรดก แตกต่างกัน ซึ่งคนที่มีรายได้ 10,000- 20,000 บาทต่อเดือนพบว่ามีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลน้อยกว่าผู้ที่มีรายได้สูงกว่าด้านที่กล่าวมา ทั้งนี้จะสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการออม ตัววัดค่าพฤติกรรมการออม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจติพร สิทธิพันธ์ (2552) การศึกษาปัจจัยอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

3.2 ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่อเดือน คนที่มีค่าใช้จ่ายการอุปโภคบริโภคต่อเดือนแตกต่างกันไม่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งค่าใช้จ่ายควรสอดคล้องกับรายได้ต่อเดือน การควบคุมค่าใช้จ่ายถือว่ามีความสำคัญในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากรายงานวิจัยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร พัฒนี ทองพึ้ง (2555) ปัจจัยที่สำคัญอันดับ 1 คือ ค่าใช้จ่ายประจำ อันดับ 2 คือค่าใช้จ่ายเพื่อชำระหนี้สิน อันดับ 3 คือค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพ ความสำคัญของการ

วางแผนคือ การเตรียมความพร้อม การมีรายได้เพียงพอหรือไม่ ซึ่งหากมีรายได้ไม่เพียงพอ จะส่งผลกระทบต่อ การวางแผนทางการเงิน

3.3 ภาระหนี้สินต่อเดือน แตกต่างกัน มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทางด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายและวางแผนหนี้สิน และการวางแผนการออมและการลงทุน โดยพบว่าคนที่มีการหนี้สินต่อเดือน 0- 5,000 บาทต่อเดือน แตกต่างจาก คนที่มีการหนี้สิน 10,001-15,000 บาท สอดคล้องกับงานวิจัยการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของข้าราชการและ ลูกจ้างประจำ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กนกวรรณ วิเชียร (อ้างถึงใน วันดี หิรัญสาถาพร พรทิพย์ บุญ ทรง นางลักษณ์ ลัคนทินากร และ สุรัชฎา เมฆขลา, 2558)

ดังนั้นการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในแต่ละด้านเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับปัจจุบันและอนาคต จึง ต้องมีการวางแผนการเงินให้ครบและครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน ให้เหมาะสมกับรายได้ ค่าใช้จ่าย และภาระของแต่ละบุคคล ทั้งนี้การวางแผนการเงินอาจจะมีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอตามแต่ละช่วงอายุของแต่ละบุคคลด้วย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. การวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้าน การวางแผนค่าใช้จ่ายและวางแผนหนี้สิน ควรมีการบันทึกบัญชีจะสามารถทำให้ตรวจสอบการใช้จ่ายในด้านที่ไม่จำเป็น นอกจากนั้นหากมีการตั้งเป้าหมายเพื่อการออมเงินไว้ก่อนที่จะมีการใช้จ่าย จะทำให้เป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ด้านการวางแผนการออมและการลงทุน ต้องตระหนักถึงความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ของแต่ละบุคคล ซึ่งไม่เท่ากันในแต่ละบุคคล ต้องมองถึงรายได้ ค่าใช้จ่าย อายุของผู้ลงทุน และปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่นผู้ที่มีอายุน้อยและมีรายได้มั่นคง จะมีระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ สูงมากกว่าวัยใกล้เกษียณอายุที่มีระดับการยอมรับความเสี่ยงต่ำ ทั้งนี้การวางแผนการลงทุนควรมีการกระจายความเสี่ยงตามความเหมาะสมของแต่ละ ความเสี่ยงด้วย

บรรณานุกรม

- กิตติพร สิทธิพันธุ์. (2552). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรใน กรุงเทพมหานคร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*
- ณิชภา กุณวงศ์. (2556). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชน ตำบลบ้านดง อำเภอแม่เมาะ จังหวัด ลำปาง. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจและรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเนชั่น*
- ชนพร จันทร์สว่าง. (2561). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม. การจัดการการเงินและธนาคาร, มหาวิทยาลัยสยาม*
- ธีรพัฒน์ มีอำพล. (2557). *ความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมการออมที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุ กรณีศึกษากลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*
- พัฒน์ ทองพิง. (2555). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครู โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์*
- วันดี หิรัญสถาพร, พรทิพย์ บุญทรง, นงลักษณ์ ลั่นทินากร และ สุรัชฎา เมฆขลา. (2558). *ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์*